

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 87/19
V Luxemburgu 4. júla 2019

Rozsudok vo veci C-622/17
Baltic Media Alliance Ltd/Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Členský štát môže z dôvodov verejného poriadku, akým je boj proti podnecovaniu k nenávisti, uložiť povinnosť dočasne vysielat' alebo vykonávať retransmisiu televízneho kanála pochádzajúceho z iného členského štátu výlučne v balíkoch programov dostupných za poplatok

Spôsoby distribúcie takého kanála však nesmú brániť retransmisii v pravom zmysle slova uvedeného kanála

Baltic Media Alliance Ltd („BMA“), spoločnosť zapísaná do registra v Spojenom kráľovstve, vysiela televízny kanál NTV Mir Lithuania, ktorý je určený litovskej verejnosti a ktorej väčšina programov je v ruskom jazyku. Dňa 18. mája 2016 litovská komisia pre rozhlasové a televízne vysielanie (ďalej len „LKRT“) prijala v súlade s litovskou právnou úpravou opatrenie zaväzujúce poskytovateľov, ktorí distribuujú litovským spotrebiteľom televízne kanály cez káblové pripojenie alebo internet, aby počas obdobia 12 mesiacov vysielali kanál NTV Mir Lithuania výlučne v balíkoch televíznych programov dostupných za poplatok. Rozhodnutie sa zakladalo na tom, že jeden program vysielaný na danom kanáli 15. apríla 2016 obsahoval falošné informácie, ktoré podnecovali k nepriateľstvu a nenávisti na základe štátnej príslušnosti voči pobaltským štátom.

BMA podala na Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) návrh na zrušenie rozhodnutia z 18. mája 2016, ktorým najmä tvrdila, že toto rozhodnutie bolo prijaté v rozpore so smernicou o „audiovizuálnych mediálnych službách“¹, ktorá zaväzuje členské štáty, aby zabezpečili slobodu príjmu a nebránili retransmisii televízneho vysielania pochádzajúceho z iných členských štátov na ich území z dôvodov, akými sú opatrenia proti podnecovaniu k nenávisti. Uvedený súd sa pýta Súdneho dvora, či také rozhodnutie, akým je rozhodnutie prijaté LKRT, spadá do tejto smernice.

V rámci preskúmania pojmov, cieľov, kontextu a vývoja smernice s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdny dvor konštatoval, že takéto obmedzenie v zmysle článku 3 ods. 1 uvedenej smernice nepredstavuje vnútroštátne opatrenie, ktoré vo všeobecnosti sleduje cieľ verejného poriadku a upravuje spôsoby distribúcie televízneho kanála spotrebiteľom v prijímajúcom členskom štáte, pokiaľ takéto podmienky nebránia retransmisii v pravom zmysle slova uvedeného kanála. Takéto opatrenie totiž nezavádza druhú kontrolu vysielania predmetného kanála, ktorá by sa pridávala ku kontrole, ktorú je povinný vykonať vysielajúci členský štát.

Pokiaľ ide o dotknuté opatrenie, Súdny dvor zdôrazňuje, že z pripomienok, ktoré predložili LKRT a litovská vláda, vyplýva, že prijatím litovského zákona o informovaní spoločnosti, na základe ktorého bolo prijaté rozhodnutie z 18. mája 2016, mal litovský zákonodarca v úmysle bojovať proti aktívnemu rozširovaniu informácií diskreditujúcich litovský štát a ohrozujúcich jeho postavenie štátu s ohľadom na osobitne významný vplyv televízneho vysielania na tvorbu verejnej mienky, chrániť bezpečnosť litovského informačného priestoru, ako aj zabezpečiť a chrániť záujem verejnosti na tom, aby bola riadne informovaná. Medzi informáciami, na ktoré sa vzťahuje tento zákon, sú informácie spadajúce pod zákaz stanovený v článku 19 tohto zákona, medzi ktoré patria informácie vyzývajúce na prevrat litovského ústavného zriadenia s použitím sily, čo by viedlo

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13 z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1).

k ohrozeniu zvrchovanosti Litvy, jej územnej celistvosti a politickej nezávislosti, informácie spočívajúce v propagovaní vojny, podnecovaní k vojne alebo nenávisti, informácie vedúce k zosmiešňovaniu alebo pohrdaniu, alebo ktoré podporujú diskrimináciu, násilie alebo tvrdé fyzické zaobchádzanie proti skupine osôb alebo osobe patriacej do tejto skupiny najmä z dôvodu jej štátnej príslušnosti.

Vo svojich pripomienkach LKRT spresnila, že rozhodnutie z 18. mája 2016 bolo prijaté na základe toho, že jeden z programov vysielaných na kanáli NTV Mir Lithuania obsahoval falošné informácie, ktoré podnecovali k nepriateľstvu a nenávisti založených na štátnej príslušnosti voči pobaltským štátom a ktoré sa týkali kolaborácie litovských a lotyšských občanov v rámci holokaustu a údajnej nacionalistickej a neonacistickej vnútroštátnej politiky, ktorá predstavovala hrozbu pre ruskú národnostnú menšinu žijúcu na území týchto krajín. Tento program sa podľa LKRT zameriaval na rusky hovoriacu menšinu v Litve a prostredníctvom rôznych techník propagandy sa usiloval negatívnym a sugestívnym spôsobom ovplyvniť názor tejto sociálnej skupiny s ohľadom na vnútornú a vonkajšiu politiku Litvy, Estónska a Lotyšska, prehýbiť rozdiely a polarizáciu spoločnosti, ako aj zamerať sa na napätie v regióne východnej Európy vytvorené západnými krajinami a na postavenie Ruskej federácie ako obeť.

Na základe toho treba opatrenie, o aké ide v tejto veci, považovať za opatrenie, ktoré vo všeobecnosti sleduje cieľ verejného poriadku.

Navyše LKRT a litovská vláda vo svojich pripomienkach spresnili, že rozhodnutie z 18. mája 2016 upravuje len spôsoby distribúcie NTV Mir Lithuania litovským spotrebiteľom. Zároveň je nesporné, že rozhodnutie z 18. mája 2016 neprerušuje ani nezakazuje retransmisiu toho istého kanála na litovskom území, pretože tento kanál môže byť napriek uvedenému rozhodnutiu stále legálne vysielaný na tomto území a litovskí spotrebiteľia ho môžu naďalej pozerieť, pokiaľ si predplatia balík televíznych programov dostupných za poplatok.

V dôsledku toho také opatrenie, o aké ide v tejto veci, nebráni samotnej retransmisii na území prijímajúceho členského štátu televízneho vysielania kanála, na ktorý sa vzťahuje toto opatrenie, ktorý pochádza z iného členského štátu. Súdny dvor teda rozhodol, že také opatrenie nespadá do pôsobnosti smernice.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499